

РЕШЕНИЕ

№ 963

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9312** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Ф. О. П., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Н., действаща лично и със съгласието на майка си Л. О. П., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 13572 от 08.09.2022 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата ѝ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се навеждат твърдения за нищожност и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Поддържа се нищожност на основание чл.177, ал.2 от АПК поради неизпълнение на указанията, дадени с Решение № 606/04.02.2022 г. по адм.д.№ 10256/2021 г. на АССГ. Твърди се незаконосъобразност поради неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения – чл.75, ал.2 ЗУБ, чл.35-36 от АПК. Жалбоподателката счита, че административният орган не е изяснил личната ѝ бежанска история и наличието на основателен страх от преследване по причини на религия, политическо мнение и принадлежност към определена социална група – непълнолетно лице от женски пол. Сочи, че вече е била обект на насилие от страна на радикални ислямски терористи от групировката „Б. Х.“ през 2018 г. на територията на щата Б., Н.. Твърди, че не е събрана достатъчна и обективна информация относно страната ѝ на произход, която да бъде обсъдена във връзка с конкретната бежанска история. Навежда актуални данни относно

обстановката в щата Б., Н., и твърди, че тя може да се квалифицира като вътрешен въоръжен конфликт. Сочил, че евентуално връщане в щата Б., Н., би я изложило на изключително висок риск от тежки нарушения на нейните права поради факта, че е непълнолетно момиче с християнско вероизповедание, което би противоречало на чл.2 и чл.3 от ЕКПЧ, както и на принципа по чл.4, ал.3 от ЗУБ. Излага твърдения за неправилно приложение на принципа за „най-добрия интерес на детето“ във връзка с вече преживяното в Н. насилие, личното ѝ желание и възгледи на дете, възможността му да получи образование и становището на Дирекция „Социално подпомагане“. Отнемането на правото на образование следвало да се квалифицира като „преследване“ по чл.8, ал.4 от ЗУБ. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът заместник председател на ДАБ оспорва жалбата чрез юрк. Д.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-20182 от 26.11.2018 г. до Държавната агенция за бежанците Ф. О. П. за първи път е поискала предоставяне на международна закрила. Кандидатката декларираше, че е родена в [населено място], Н., по етническа принадлежност е ишан, а по религия - католичка.

На проведеното на 07.01.2019 г. Ф. О. П. заявила, че в страната си на произход не е имала проблеми поради етническа принадлежност или религия. Нейни близки, дори сестра и брат, загинали по време на сблъсъци. Това били сестра ѝ Р. на 8 години и брат ѝ Д. на 7 години. Поради сраженията с „Б. Х.“ семейството избягало и се скрило при преподобен отец, който им уредил самолетни билети, за да дойдат в България. Това се случило на 23.09.2018 г. Страната на произход напуснали легално, с национален паспорт, със самолет за България. Виза получили от Посолството на РБ в Н.. Твърди, че „Б. Х.“ изгорили къщата им в [населено място]. Напуснали страната, защото не било безопасно за тях. Поради същата причина не желае да се завърне в Н.. От интервю на майката Л. О. П., проведено на същата дата 07.01.2019 г., се установява, че на 23.09.2018 г. мястото където живеело семейството в [населено място], щата Б., било нападнато от „Б. Х.“. При това нападение загинал баща ѝ, а всичко било изгорено. Загинали много хора. Къщата им била разрушена. Спасил ги преподобният отец, защото тя била бременна в 7-мия месец. След този инцидент напуснали страната, защото там вече не били в безопасност.

От интервю на бащата К. О. П., проведено на същата дата 07.01.2019 г., също се установява инцидента от 23.09.2018 г. Кандидатът твърди, че целият район бил разрушен, всички бягали и се спасявали от бомбите. Съпругата му била бременна в 7-мия месец, паднала и загубила бебето. Напуснали Н. на 20.11.2018 г. и на 21.11.2018 г. пристигнали в България легално. Този инцидент сочи като причина за напускане на страната на произход и нежелание да се завърне в нея.

Постановено е Решение № 1289/26.02.2019 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена първата молба на Ф. О. П. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Бежанската история на кандидатката е обсъдена съвкупно с обстоятелствата, установени при интервютата на родителите ѝ относно причините за напускане на страната на произход и невъзможността за връщане там. Установено е, че тримата съобщават идентични факти, но молбите им са неоснователни, тъй като причините за

напускане на Н. са лични, без конкретни действия на преследване или посегателства спрямо тях. Формиран е извод за невъзможност да се установи по достатъчно убедителен начин, че евентуално връщане на търсещата закрила в родината ѝ би застрашило живота или свободата ѝ. Нападението на „Б. Х.“ е преценено като ирелевантно и недостатъчно обстоятелство за търсене на закрила, непопадащо в предметния обхват на ЗУБ като спорадично събитие. Не се установявали изискуемите от закона мащаб и системен характер на посегателства спрямо човешките права и на риск за живота ѝ в Н.. Спряма кандидатката не било осъществено преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Легалното напускане на страната на произход също е преценено като указание за липса на страх у кандидатката и за липса на риск за живота ѝ. Обсъдени са предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, но и те са преценени като неоснователни.

С Решение № 4522/01.07.2019 г. по адм.д.№ 4942/2019 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 8415/29.06.2020 г. по адм.д.№ 10484/2019 г. на ВАС, IV-то отделение, е отхвърлена жалбата на Ф. О. П. срещу Решение № 1289/26.02.2019 г. на председателя на ДАБ. Съдът е възприел тезата на административния орган, че спрямо кандидатката не е осъществено преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ и не са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1 ЗУБ, вкл. поради факта, че на цялата територия на Република Н. не се установява въоръжен конфликт.

Жалбоподателката е подала втора молба за международна закрила вх.№ УП-20182 от 31.08.2020 г., в която се позовава на раждането на сестра си Н. О. П., на принципите за най-добрия интерес на детето и запазване цялостта на семейството. Към молбата са приложени статия от 27.08.2020 г. за дейността на „Б. Х.“ в [населено място], щата Б., статия от 20.06.2020 г. и статия от 03.07.2020 г. относно дейността на групировката в североизточна Н., в които се посочва, че „Фракциите на „Б. Х.“ продължават да носят отговорност за най-ужасяващото насилие в североизточна Н. почти ежедневно“.

Постановено е Решение № 30-ОК/14.09.2020 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ последващата молба вх.№УП-20182/31.08.2020 г. не е допусната до производство за международна закрила. Административният орган е преценил, че най-висшият интерес на децата Ф. и Н. О. П. предполага те да продължат да живеят в семейна среда с техните родители в държавата им на произход- Н.. Цитирани са съдебните решения по предходните молби на членовете на семейството, по повод на които е направена преценка, че в страната на произход на кандидатите не съществува риск за техния живот или свобода. Посочено е в решението, че тримата кандидати са родени в [населено място], южна Н., който се контролира от официалните власти и където обстановката е стабилна, докато дейността на „Б. Х.“ имала ограничен петиметър в североизточна Н.. С Решение № 7513/23.12.2020 г. по адм.д.№ 9567/2020 г. на АССГ, влязло в сила като необжалваемо, е отхвърлена жалбата на Ф. О. П. срещу Решение № 30-ОК/14.09.2020 г. Съдът е възприел тезата на административния орган за липса на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или страната на произход на кандидатката, които да обусловят допустимост на последващата ѝ молба. В допълнение е посочил, че административният акт е постановен в съответствие с чл.ба от ЗУБ във връзка с най-висшият интерес на детето.

Чужденката е подала трета молба за международна закрила вх.№ УП-20182 от 17.09.2021 г., в която твърди, че са налице нови обстоятелства относно личното ѝ

положение и страната на произход. Към молбата е приложена извадка от криминален дневник реф.№ SVC/BSG/R/VOL 18/82 от 24.10.2018 г. на Полиция на Н., М., щат Б., според която на 24.10.2018 г. в полицията се явил К. О. П., живущ срещу Главната военна казарма в район К., М., щата Б., който в клетвена декларация посочил, че на 23.09.2018 г. група терористи го нападнали във военната казарма в район К., което довело до смъртта на неговите родители. Приложена е законовата декларация от 24.10.2018 г., издадена от Висшия съд на правосъдието в щата Б., за потвърждаване на изнесените факти, както и статии в периода от 16.04.2021 г. до 24.06.2021 г. относно актуалната обстановка в Н. и дейността на „Б. Х.“.

Постановено е Решение № 31-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ последващата молба вх.№УП-20182/17.09.2021 г. не е допусната до производство за международна закрила. Административният орган е преценил, че приложените към последващата молба за закрила доказателства са издадени преди пристигането на семейството в България и касаят събития от 2018 г., които са преклудирани от предходните производства за закрила и не представляват новонастъпили обстоятелства. Приел е, че най-висшият интерес на децата Ф. и Н. О. П. предполага те да продължат да живеят в семейна среда с техните родители в държавата им на произход - Н., което би било в синхрон с вече постановените решения по ЗУБ. Отново са цитирани съдебните решения по предходните молби на членовете на семейството, по повод на които е направена преценка, че в страната на произход на кандидатите не съществува риск за техния живот или свобода. Формирано е заключение, че по последващата молба не са налице нови обстоятелства относно личното положение или страната на произход, които да обосновават различни изводи от вече изложените при предходното разглеждане на молбите за закрила на членовете на семейството. Обсъдено е, че Ф. О. П. и родителите ѝ са родени в [населено място], южна Н., който се контролира от официалните власти и където обстановката е стабилна, докато дейността на „Б. Х.“ имала ограничен петиметър в североизточна Н.

С Решение № 606/04.02.2022 г. по адм.д.№ 10256/2021 г. на АССГ, влязло в сила като необжалваемо, е отменено Решение № 31-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ, и преписката е върната за ново произнасяне от председателя на ДАБ. Съдът е изложил мотиви, че подадената за първи път лично от придружен непълнолетен молба за закрила, щом първоначално подадената молба е била от името на майката, следва да бъде разгледана и преценена по същество, в производство по общ ред, в което да се разгледат изтъкнатите лично от непълнолетния чужденец основания за закрила. Въз основа на данните за наличие на тежка хуманитарна криза в Н., както и за обща несигурност в страната поради действията на Б. Х. и Ислямска държава, съдът е приел, че те също следва да бъдат разгледани и анализирани в производство по общия ред.

След връщане на преписката от съда с непълнолетната кандидатка е проведено интервю на 29.03.2022 г. в присъствието на нейната майка и на социален работник в ОЗД при ДСП „К. село“, определен със Заповед № ЗД/Д-С-КС-097/25.03.2022 г. на директора на ДСП „К. село“. Чужденката потвърждава, че единственото място, където е живяла в Н., е [населено място], но към датата на интервюто нямала близки роднини там. Относно причините за напускане на страната на произход потвърждава нападението от 2018 г. на групировката „Б. Х.“, при което загинали сестра ѝ и брат ѝ – уцелени от бомба. Сочи, че се е интегрирала в България, има приятели и иска да

продължи да ходи на училище.

Изготвен е Социален доклад изх.№ СГ/Д-С-КС/169-001 от 29.03.2021 г. на ДСП „К. село“, според който основните права на непълнолетното лице не са нарушени.

Постановено е оспореното Решение № 13572/08.09.2022 г. на заместник председателя на ДАБ, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ, е отхвърлена молбата на Ф. О. П. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. В акта подробно са разгледани предходните молби за закрила на всички членове на семейството и фактът, че по всички тях са постановени решения за отказ за предоставяне на международна закрила, влезли в сила след съдебно обжалване. Въз основа на изложените при интервюто от 29.03.2022 г. обстоятелства органът е приел, че изтъкнатите от кандидатката причини за напускане на страната на произход не попадат в предметния обхват на чл.8, ал.1 ЗУБ. Липсвали основания за предоставяне на хуманитарен статут поради посегателствата по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Обсъдена е актуалната обстановка в страната на произход, чрез позоваване на справки вх.№ МД-60/01.02.2022 г. и вх. № МД-236/08.04.2022 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, във връзка с приложението на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ и в светлината на тълкуването, дадено от Съда на Европейския съюз (СЕС) в решение от 17.02.2009 г. по дело С-465/07. Прието е, че в Н. не съществува вътрешен или международен въоръжен конфликт, поради което за молителката съществува реална възможност да продължи да живее на територията на страна, без това да създава риск за живота ѝ.

В решението е извършена преценка на най-висшия интерес на детето съгласно Глава V, параграфи 52-79 от Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето, публикуван през м.ноември 2014 г. от Детския фонд на ООН, и съгласно Практическо ръководство на ЕСПОУ относно висшия интерес на детето, публикувано през 2019 г. Потвърдена е тезата на административния орган от предходните производства, че най-висшият интерес на децата Ф. и Н. О. П. предполага те да продължат да живеят в семейна среда с техните родители в държавата им на произход - Н., което би било в синхрон с вече постановените отхвърлителни решения по ЗУБ, влезли в сила след съдебно обжалване.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на на 21.09.2020г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 03.10.2022, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка по чл.168 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган – заместник председател на ДАБ, на когото със Заповед № ОЗ-15/03.05.2022 г. на председателя на ДАБ са делегирани правомощия по чл.48, ал.1, т.1-4 от ЗУБ. Производството по общия ред е образувано в изпълнение на указанията, дадени с Решение № 606/04.02.2022 г. по адм.д.№ 10256/2021 г. на АССГ, вкл. с кандидатката е проведено интервю за изясняване на личните елементи в бежанската ѝ история. Обсъдена е и актуалната обстановка в страната на произход, поради

което съдът приема за изпълнени указанията на съда, дадените в отменителното решение, респ. за неоснователни доводите нарушение на чл.177, ал.2 АПК. Противно на твърденията в жалбата и при внимателен прочит на Решение № 606/04.02.2022 г. по адм.д.№ 10256/2021 г. на АССГ съдът не открива в него задължение за обсъждане на новопредставени писмени доказателства, още по-малко са дадени указания, че по отношение на кандидатката е налице основателно опасение от преследване по смисъла на чл.8, ал.1 ЗУБ. В отменителното решение АССГ е приел, че подадената лично от непълнолетната Ф. О. П. молба не може да се определи като „последваща“ по смисъла на пар.1, т.6 от ДР на ЗУБ. Аргумент за това е намерил в разпоредбата на чл.40, пар.6, б.“б“ от Директива 2013/32/ЕС. В допълнение съдът е посочил, че в административното производство по общия ред следва да се разгледат изтъкнатите *в съдебното производство лични за непълнолетния чужденец причини – вкл. посочените в социалния доклад, както и данните за наличие на тежка хуманитарна криза в Н..*

В хода на образуваното административно производство молителката е запозната с правата си на кандидата за международна закрила, вкл. на основание чл.15, ал.1 от ЗЗДт, като представител на Дирекция „Социално подпомагане“ - К. село е участвал при изслушване на непълнолетната кандидатка и е изготвил социален доклад. Изложеното обосновава извод за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство. Спорът между страните е изцяло материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидатката, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната ѝ на произход.

Според информация, съдържаща се в Annual Report on The Human Rights Situation in **2022** in Nigeria, изготвен на 12 януари 2023 г. от HRW – Human Rights Watch: Политическото напрежение е високо, докато Н. се подготвя за общи избори през 2023 г. за нов президент. Изборите трябва да се проведат на фона на влошаваща се несигурност и заплахи от множество въоръжени групи. Бруталното убийство на 40 богомолци в църква в югозападния щат О. от въоръжени лица и множество атаки от ислямистки и други въоръжени групировки в близост до седалището на правителството на Н. в А. сигнализират за *критични нива на несигурност през 2022 г.* Б. Х. и отцепилите се фракции, включително Западноафриканската провинция на Ислямска държава (The Islamic State West Africa Province - ISWAP), продължиха да извършват атаки на североизток и разшириха дейността си извън региона. ISWAP извърши нападение срещу затвор в Кује в рамките на федералната столична територия (FCT), което позволи на стотици затворници да избягат и беше свързано с други инциденти, включително убийствата в църквата и нападение срещу влак от А. до К., при което осем души са убити и 72 отвлечени.

През януари нигерийските власти официално категоризираха престъпните групи, действащи на северозапад, като терористи. Групите, популярни като „бандити“, се появиха след години на конфликт между номадски пастири и земеделски общности. През 2022 г. бандити извършиха отвлечения с цел

откуп, убийства, изнасилвания и грабежи в общности в региона. Базираният в А. Център за демокрация и развитие заяви през април, че над 100 бандитски групи със средно по 30 члена всяка действат с военни оръжия в до голяма степен *неконтролирани* пространства на северозапад. Въоръжени мъже, агитиращи за отцепването на *югоизточния регион*, продължиха да убиват жители и правителствени служители в региона. Нигерийските власти, отговарящи на заплахите за сигурността в цялата страна, също са замесени в злоупотреби.

Бандитските групи продължават да извършват масови убийства, отвличания и грабежи в няколко щата в *северозападния* регион на Н., докато военните отговориха с въздушни удари. През януари много хора бяха убити и разселени при атака на бандити срещу села в областите А. и Б. в щата З.. Съобщава се, че това е станало седмица след като нигерийските военни са убили около 100 бандити по време на въздушни удари, насочени към лагерите на бандитите. През февруари военен въздушен удар, насочен срещу бандити, убива седем деца в региона М. в Република Н., който граничи със северозападните щати С., З. и К. в Н.. Доклад от август на комисия, създадена от правителството на щата З. за преглед на ситуацията със сигурността в щата, разкрива, че 4983 жени са овдовели, 25050 деца са останали сираци и 190 340 души са били разселени между 2011 г. и 2019 г. Докладът добавя, че над 3 милиарда найра (6,8 милиона щатски долара) са платени на бандити като откуп за 3672 души, отвлечени през този период.

Процесът срещу Н. Кану, лидер на групата на коренното население на Б. (IPOB), агитираща за отцепването на Ю. Н., завършва с оправдателна присъда от Апелативния съд, но Кану остава в ареста след нова жалба до Върховния съд от правителството. Гражданите в югоизточната част продължават да спазват в различна степен заповедта за „седене у дома“, въведена от IPOB през август 2021 г. като средство за оказване на натиск върху правителството да освободи Кану. Заповедта изисква гражданите в югоизточните щати да останат у дома, а обществените места да останат затворени в понеделник и всеки друг ден, който е обявен, включително дните, в които Кану трябва да се яви в съда. Въоръжени лица, които се стремят да наложат заповедта, са убивали, осакатявали и унищожавали имоти на граждани в региона. IPOB осъди дейността на въоръжените нападатели и заяви, че оттогава те са преустановили заповедта за седене вкъщи. Силите за сигурност и бдителите, които се противопоставят на сепаратистите, също са замесени в злоупотреби, включително убийства без присъда в региона. Нигерийските медии съобщиха, че над 287 души са били убити на югоизток между януари и май 2022 г.

След докладваната смърт на лидера на Б. Х. А. Ш. през юни по време на сблъсък с бойци на отцепилата се фракция ISWAP, двете групи продължиха да се бият през 2022 г. ISWAP пое отговорност за нападение срещу затвор в Кује, на 40 километра от А., столицата. Около 900 затворници бяха освободени по време на атаката, включително над 60 членове на Б. Х., въпреки че властите казаха, че някои са били заловени отново. Анализатори по сигурността подчертаха участието на А., надигаща се фракция на Б. Х., подкрепяна от Ал К., в атаката. През август изтекла бележка до президента М.

Б. от губернатора на щата К. предупреди, че А. е формирал постоянна оперативна база в щата К. близо до федералната столична територия и консолидира контрола си върху местните общности в щата, като управлява паралелно правителство. ISWAP беше свързан и с нападение през март срещу влак, пътуващ за К. от А.. Осем души бяха убити и 72-ма отвлечени по време на нападението. До октомври всички отвлечени жертви си върнаха свободата при различни обстоятелства.

В щата Б., епицентърът на конфликта Б. Х., правителството продължи да закрива лагери за вътрешно разселени лица в М., столицата на щата. **Затварянето прекъсва помощта** за хиляди разселени лица и ги принуждава да напуснат лагерите без консултация, адекватна информация или устойчиви алтернативи, за да се гарантира тяхната *безопасност* и способност да се издържат в общности, където са били принудени да се установят или завърнат.

Според доклад на ООН, публикуван през юни, свързаните с Б. Х. групи и отцепили се фракции, включително ISWAP, са отвлели най-малко 211 деца и са вербували най-малко 63 деца, включително 54 момичета, между януари и декември 2021 г. Най-малко 88 деца са били убити или осакатени от страните в конфликта, а 53 момичета са били изнасилени или подложени на сексуално насилие, включително принудителен брак. Най-малко 15 училища са атакувани, 12 от тях от ISWAP и над 45 деца, за които се твърди, че са свързани с въоръжени групи, са задържани от военните.

През септември Организацията на ООН за образование, наука и култура (Ю.) изчисли, че Н. има 20,2 милиона деца извън училище, едно от трите най-високи в света заедно с И. и П.. В доклад от юни на United Nations International Children's Emergency Fund (UNICEF) се посочва, че над 23 милиона момичета са се омъжили преди да навършат 18 години. През 2021 г. Human Rights Watch установи, че детските бракове в Н. са преобладаващи както в щатите, които са приели Закона за правата на детето, който определя брачната възраст на 18 години, така и в щатите, които все още не са приели закона.

През април прокурорът на Международния наказателен съд К. К. прави първото си посещение в Н. след приключването от предшественика му на предварителната проверка на ситуацията в страната. През декември 2020 г. прокуратурата на Международния наказателен съд заключи, че е необходимо пълно разследване, след като намери основателна причина да се смята, че *Б. Х. и неговите отцепнически фракции, както и нигерийските сили за сигурност, са извършили военни престъпления и престъпления срещу човечеството.*

Вътрешните процеси срещу стотици заподозрени за участие в Б. Х. остават спрени от 2018 г. Повече от година след доклад на съдебен състав от 2021 г., в който се замесват силите за сигурност в убийството на протестиращи в Л. през 2020 г., нигерийските власти не са положили никакви усилия да осигурят справедливост и отговорност.

През май студентката Д. С. е убита от тълпа в северозападния щат С., след като е обвинена в *богохулство* срещу пророка М.. Усилията на властите да идентифицират и арестуват заподозрените са посрещнати с протести, които

допълнително разпалиха *религиозното напрежение* в преобладаващо мюсюлманската държава. Въпреки че Конституцията на Н. гарантира правото на свобода на изразяване, мисъл и съвест, нейният наказателен закон категоризира обидата към религията като престъпление, а шериатът (ислямският закон), приложим в 12 северни щата, включително С., криминализира богохулството.

Права на жените: През март законодателите отхвърлиха предложените изменения в Конституцията на Н., насочени към насърчаване на правата на жените и политическото участие. През септември Н. ратифицира Конвенцията на Международната организация на труда (М.) срещу насилието и тормоза (C190), което я прави първата страна в З. А. и осмата страна в света, направила това. Конвенцията задължава Н. да осигури всеобхватна защита, работна среда без насилие и тормоз, включително насилие, основано на пола, и сексуален тормоз.

Инфлацията на храните в Н. достигна 22 процента през юли, причинявайки сериозни трудности, тъй като семействата се борят да си осигурят храна. През юни федералното правителство обяви, че 2 милиона домакинства се възползват от неговата програма за условен паричен трансфер (Conditional Cash Transfer (CCT) program). Над 95 милиона нигерийци живеят в бедност с около 1,90 щатски долара на ден според оценки на Световната банка. Проучване на Human Rights Watch през 2021 г. установи, че в Н. липсва функционална система за социална защита, която да защити гражданите от икономически сътресения. Той също така установи, че ad hoc инициативи като програмата CCT не успяват да защитят правото на хората на адекватен стандарт на живот по време на пандемията Covid-19.

Според последното издание Country Guidance Nigeria **2021**, изготвено от Европейската служба за подпомагане в областта на убежището (ЕСПОУ) на 19 октомври 2021 г.: The country guidance/Насоките/Ръководството представляват обща оценка на ситуацията в страната на произход от висши политически служители от държавите-членки на ЕС, в съответствие с действащото законодателство на ЕС и съдебната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС). Ръководството има за цел да подпомогне разглеждането на молби за международна закрила от кандидати от Н. и да насърчи сближаването на практиките за вземане на решения в държавите членки. Тази актуализация се фокусира основно върху главата за субсидиарна закрила, и по-специално член 15, буква в) от Квалификационната директива (QD), както и върху профила на жертвите на трафик на хора, включително принудителна проституция. Освен това са въведени незначителни промени в повечето раздели на документа.

Някои нигерийски държавни органи и свързани с тях участници, като нигерийските въоръжени сили (NAF), нигерийските полицейски сили (NPF), ислямската полиция (hisbah) и гражданските съвместни оперативни сили (CJTF), са обвинени в извършване на широк кръг на нарушения на правата на човека, включително незаконни убийства, сексуално насилие и малтретиране, набиране и използване на деца войници, произволни арести и задържания, изтезания и други форми на малтретиране на цивилни [Ситуация със сигурността 2021 г., 1.6.1, 1.3.1.7].

Б. Х. е салафитско-джихадистка групировка, която се бори за замяната на светската нигерийска държава с ислямска. Оперира главно в североизточната част на Н., но също така разшири обхвата си в северозападна Н.. През 2016 г. Б. Х. се раздели на Д. А. С. Лидаадати уол-Д. (JAS) и Ислямска държава - провинция З. А. (ISWAP). JAS се характеризира с използването на по-насилствени методи и продължава да извършва систематични атаки както срещу мюсюлмани, така и срещу християни. ISWAP критикува насочването към мюсюлманите и фокусира атаките си върху християни и лица, които не спазват законите на шериата („неверници“), военни структури, правителствен персонал и служители по сигурността, традиционни лидери и изпълнители. Въпреки това през 2020 г. атаките на ISWAP срещу невъоръжени цивилни, включително мюсюлмани, показаха промяна в тяхната позиция. Б. Х. действа в североизточната част на Н., по-специално в Б., А. и Й., упражнявайки насилие срещу западници, християни и мюсюлмани, считани за „неверници“. Б. Х. все още упражнява контрол в някои райони в Североизточния регион. Той допълнително разшири дейността си в северозападната част и в щата Н. в северния централен регион. От разрастването си през 2009 г. бунтът на Б. Х. е засегнал неблагоприятно около 15 милиона души, разселил е над два милиона души и е причинил приблизително 20 000 до 30 000 смъртни случая. В резултат на брутални тактики, използвани от Б. Х., група, наречена А., за която се твърди, че е свързана с Ал К., се отцепи в началото на 2012 г. През 2020 г. А. извърши първите си атаки от пет години в щата К.. В същия контекст, източник посочи, че *ISWAP изглежда е пренасочила фокуса си към насочване към невъоръжени цивилни*, а не към правителствени, военни и INGO цели, превръщайки се в по-смъртоносна фракция от оригиналния Б. Х. и от JAS. Крепостта на тази фракция се намира в езерото Ч. и групата има постоянно присъствие в гората А.. Нейното влияние се простира и в северната провинция Б. и на юг в щата Й. и части от южния централен Б..

Б. Х. е извършил широко разпространени *нарушения на правата на човека* в С. Н., като: самоубийствени атентати, кланета, опожаряване на цели села, атаки срещу места за поклонение и училища и убийства на хора в такива места; атаки срещу лагери за вътрешно разселени лица, жестоко и унизително отношение след присъди от неговите „съдилища“, извънсъдебни екзекуции, политически убийства, *отвлечения в масов мащаб, включително на деца, принудително разселване, набиране на деца, тежко нарушаване на правата на жените и момичетата, като напр. робство, сексуално насилие, насилствени бракове и насилствена бременност* и др.

Незаконните контролно-пропускателни пунктове по пътищата се превърнаха в ежедневие, особено в северната част на Б.. Докато в предишните години Б. Х. често използваше бомбени атентати, през последните години се измести към въоръжено нападение и вземане на *заложници*. Съобщава се, че приблизително 90% от отвлечените от Б. Х. през 2020 г. са *били отведени от пътища, които са основни маршрути за доставки*. Както ISWAP, така и JAS разполагат с милиони патрони, хиляди щурмови пушки и разнообразни огнестрелни оръжия и стотици военни превозни средства, включително бронирани танкове и самоходна артилерия. Нигерийските въоръжени сили са използвали въздушни удари, за да атакуват тренировъчни лагери и убежища

на групата. През 2020 г. насилието продължи да ескалира. Б. Х. беше добавен към списъка със санкции на Съвета за сигурност на ООН през 2014 г. Според Глобалния индекс на тероризма групата е класирана като *втората най-смъртоносна терористична група през 2019 г.* През м. февруари 2020 г. ISWAP беше включена в ИДИЛ (Даеш) - Санкционен списък на ООН за Ал К.. През декември 2020 г. прокуратурата на МНС заключи, че има основателна причина да се смята, че военни престъпления и престъпления срещу човечеството са извършени от Б. Х. от юли 2009 г. (Statement of the Prosecutor, Fatou Bensouda, on The Conclusion Of The Preliminary Examination Of The Situation In Nigeria, 11 December 2020).

Б. Х. използва безразборно насилие срещу цивилни в районите, където действа. Някои профили обаче са особено насочени откъм групата. Те включват:

А. Предполагаеми поддръжници на правителството;

Б. Християни: Има множество съобщения за разрушаване на църкви и убийства на християни, включително съобщения за обезглавяване на християни, които отказват да приемат исляма. Съобщава се, че при инцидент през 2014 г. Б. Х. е обезглавил онези мъже християни, които са отказали да се обърнат и са омъжили жените за бойци на Б. Х.. Атаките срещу християнски общности от Б. Х. продължиха през 2020 г. и 2021 г., което доведе до много смъртни случаи и бягство на много жители.

В. Лица, считани за „неверници“, включително онези, които отхвърлят стриктното тълкуване на шериата от бунтовниците, т.е. мюсюлманите, които се противопоставят на Б. Х., се смятат за „неверници“.

Г. Журналисти;

Д. Учители и други, работещи в сферата на образованието и деца, посещаващи училище: Насочването към учители и ученици се дължи на *опозицията на групата срещу западното образование.* От 2009 г. до септември 2017 г. се съобщава, че Б. Х. е убил 2 259 учители и е довел до разселването на 19 000, оставяйки почти 1 400 училища разрушени в североизточната част на Н.. Освен това е атакувал университети, включително университета М.. **Децата в училище също са особена цел.** Например през декември 2020 г. повече от 300 ученици и 80 студентки бяха отвлечени и по-късно освободени или спасени в щата К.. Отговорност за атаките е поета от Б. Х..

Е. Здравни работници и хуманитарни работници: Б. Х. открито осъди използването на западната медицина, включително ваксинациите. Голям брой здравни заведения са унищожени, по-специално в Й. и Б.. Здравните работници, особено тези, участващи в имунизационните кампании, са били набелязани и убити. Много здравни работници са напуснали региона. Известно е също, че Б. Х. се насочва към хуманитарни работници.

Ж. Вътрешно разселени лица (ВРЛ): Атаки се извършват и срещу лагери за вътрешно разселени лица, включително чрез самоубийствени атентати. Има индикации, че обектите за вътрешно разселени лица или бежанци са пряка цел. Това застрашава безопасността на разселените хора, хуманитарните работници и военния персонал. Освен това от средата на 2019 г. нигерийските въоръжени сили въведоха стратегия за съсредоточаване на войските си в

така наречените „супер лагери“ и лагери за вътрешно разселени лица в рамките на „гарнизонни градове“, като по този начин засягат сигурността и защитата на вътрешно разселените лица или други цивилни извън тези области.

Действията, на които биха могли да бъдат изложени лицата в тези подпрофили, са от *толкова тежък характер*, че биха се равнявали на *преследване* (напр. убийство, отвлечение). Лицата, набелязани от Б. Х., *като цяло биха имали основателен страх от преследване* в районите, където групата има оперативен капацитет. Трябва да се отбележи, че дейностите на JAS и ISWAP са съсредоточени в североизточната част на страната, но от 2019 г. дейността на Б. Х. е разширена в северозападния регион и в щата Н. в северния централен регион. Наличната информация показва, че *преследването* на тези профили може да се дължи на (вменени) политически възгледи (напр. тези, които се възприемат като подкрепящи правителството или противопоставящи се на Б. Х., журналисти, учители, *деца и особено момичета, посещаващи училище*, здравни работници) и/или религия (напр. *християни*, тези, на които се гледа като на „*неверници*“).

Съобщава се, че случаите на *насилие, основано на пола*, са се увеличили значително с бунтовниците на Б. Х. в североизточната част. В периода от 2009 г. до 2016 г. Б. Х. е отвлякъл приблизително 2 000 жени и момичета, подлагайки ги на сексуално насилие, включително изнасилване, принудителен брак с техните похитители, продавани на пазара като „военна плячка“, на принудително участие в бунтовнически операции, включително като *атентатори самоубийци*, както и на принудителен труд. Според последните доклади Б. Х. продължава да отвлеча цивилни, и по-специално *жени и деца* [Ситуация със сигурността 2021 г., 2.10.2.1]. Някои жени, които са били принудени да се омъжат за бойци на Б. Х. или които са били отвлечени, изнасилвани или поробени, са били отхвърлени от семействата си, стигматизирани и са изправени пред трудности при повторното интегриране в техните общества, където сексът извън брака е неприемлив. Съобщава се, че жените с деца от членове на Б. Х. се сблъскват с още повече трудности. *Жените и момичетата могат да бъдат изложени на действия от страна на Б. Х.*, които са от толкова жесток характер, че биха се равнявали на *преследване* (напр. убийство, сексуално насилие, принудителен брак).

Не всички жени и момичета биха били изправени пред нивото на риск, необходимо за установяване на добре обоснован страх от преследване във връзка с насилие от Б. Х.. Индивидуалната оценка на това дали има разумна степен на вероятност кандидатът да бъде изправен пред преследване трябва да вземе предвид *рисковите обстоятелства*, като например: район на произход (основно където действа Б. Х.), възраст, семейно положение (напр. самотна майка), *дали кандидатът вече е бил подложен на малтретиране*, възприемане на семейството/обществото, мрежа за подкрепа (семейство или друга) и др. ***Преследването на този профил може да бъде и поради принадлежност към определена социална група.*** Например жени и момичета, които са били малтретирани от Б. Х., могат да бъдат подложени на преследване въз основа на техния общ произход, който не може да бъде променен (минал опит в малтретиране) и тяхната различна идентичност в

съответния район на Н. (във връзка със стигматизирането).

Също така се съобщава, че жените в Н., и особено самотните жени, често се сблъскват с дискриминационни практики по отношение на работа, образование и условия на живот [Ключови социално-икономически показатели, 2.3.3, 2.4.3 и 2.6.3]. Освен това, много случаи на престъпно насилие и междуобщностни конфликти оказват въздействие върху безопасността и поминъка на жените, особено в **щатите Е. и Д.** [Ситуация със сигурността 2021 г., 2.36.3]. Не всички жени и момичета биха били изправени пред нивото на риск, необходимо за установяване на добре обоснован страх от преследване. Индивидуалната оценка на това дали има разумна степен на вероятност кандидатът да бъде изправен пред преследване трябва да се вземе предвид рисковите обстоятелства, като например: *район на произход, възраст, вътрешно разселено лице, живеещо в лагер, семеен статус, социално-икономически статус, ниво на образование, мрежа за подкрепа (семейна или друга) и др.*

В *югоизточната* част на Н. има няколко сепаратистки групи, сред които двете основни групи в момента са: Движението за актуализиране на суверенната държава Б. (MASSOB) и Коренното население на Б. (IPOB). И двете организации участват предимно в дейности за повишаване на осведомеността, маршове и други ненасилствени събирания. От август 2020 г. насилието между IPOB и нигерийските сили за сигурност ескалира. Паравоенното крило на IPOB, Източната мрежа за сигурност (ESN), участва във въоръжени сблъсъци с нигерийските държавни сили. Трафикантите от Е. използват местната съдебна система, която разчита на клетви и талисмани/фетиши (juju), за да подпечатат споразумението за дълг с жертвите на трафик и да гарантират подчинението на жертвата преди заминаването. Решението на Оба на Б. да прокълне трафика на хора, да прокълне всички свещеници, които изпълняват клетви между трафикантите на сексуален трафик и техните жертви, и да анулира всички предишни клетви juju не сложи край на **сексуалния трафик от щата Е.** Съобщава се за преминаване към други принудителни тактики за гарантиране на вярността на жертвите към техните трафиканти, включително заплахата и/или използване на насилие. Много бедни и жители от по-ниска/средна класа на Б. С. смятат, че член на семейството в чужбина е единственият механизъм за постигане на социална стабилност. Сексуалният трафик сам по себе си не се възприема непременно негативно в **щата Е.** В много случаи тези, които са жертви на сексуален трафик, също не се смятат за жертви. Тези жени обаче изглежда не винаги разбират напълно продължителността на експлоатацията и действителния размер на дълга, който ще трябва да върнат.

Сред недържавните участници в преследването или сериозните посегателства са *пастирите и фермерите*, участващи във въоръжени групи и общински милиции, които стават все по-актуални. Произходът на конфликта се корени в трудностите за достъп до природни ресурси като вода и земя. Освен това дългогодишните племенни, етнически, религиозни и общностни спорове продължават да водят до насилие, включващо общински милиции. От август 2020 г. насилието между IPOB и нигерийските сили за сигурност ескалира, като се съобщава за убийства на цивилни и ответни инциденти със

сигурността. Насилието е приело формата на въоръжени сблъсъци и IPOB също е обвинен в атаки срещу полицейски участъци. През декември 2020 г. IPOB създаде паравоенно крило, Източната мрежа за сигурност (ESN) и последваха въоръжени сблъсъци с нигерийските държавни сили. През януари 2021 г. беше обявено примирие, но сблъсъците продължиха. [Ситуация на сигурността 2021 г., 1.3.2.5, 1.4.1.1].

Групите на пастирите се състоят главно от *мюсюлмани фулани*, докато фермерите са предимно християни, особено в Средния пояс и южните щати. На северозапад и североизток има и мюсюлмански фермери. Произходът на конфликта се корени в трудностите за достъп до природни ресурси като вода и земя. В днешно време то също има дълбоки етнически и религиозни последици и става все по-политизирано. В северозападна Н. пастирите са намерили закрила и подкрепа в така наречените „бандити“, докато фермерите са подкрепяни от общността и спонсорираните от държавата бдителите. Сблъсъците между групите на бдителите и пастирите се увеличават. Обществена бдителност, цивилни милиции за самоотбрана и младежки групи също са започнали репресивни атаки срещу други въоръжени групи [Ситуация със сигурността 2021 г., 1.4.1.1]. Изчислено е, че между 2015 г. и 2018 г. най-малко 3 641 души са били убити и 300 000 са били разселени в резултат на конфликтите. Съобщава се, че *милициите на пастирите и фермерите са извършили тежки нарушения на правата на човека, включително масови убийства и масово унищожаване на къщи, реколта, добитък и т.н.* Съобщава се също, че милициите Фулани са извършили изнасилвания, осакатявания, отвлечения, грабежи, изселване, опожаряване на села, ограбване и т.н. Групите на бдителите са изправени пред обвинения, че са взели закона в свои ръце, действат незаконно и участват в извънсъдебни убийства. [Ситуация на сигурността 2021 г., 1.3.2.2]. Конфликтите фермери-пастири са съсредоточени около средния пояс на Н. (обхващащ щати в северния централен, северозападния и североизточния региони). Насилието също се разшири в югозападния и югоизточния регион [Ситуация със сигурността 2021 г., 1.3.2.2, 1.4.1.1]. Конфликтите са засегнали повече от 20 щата в цялата страна, но по-специално щатите Б., Плато, Тараба, А., К., К., Б. и З. [Ситуация със сигурността 2021 г., 1.4.1.1., 2]. Няколко общности на фермери и пастири в Ю. и в Средния пояс са формирали въоръжени групи или милиции, както се твърди в отговор на **липсата на защита** от страна на правителството. Конфликтът ескалира през последните години и доведе до убийства и от двете страни, както и до *значително разселване*. Изчислено е, че най-малко 3 641 души са били убити и хиляди други са били разселени в резултат на конфликтите между 2015 г. и 2018 г. [Ситуация със сигурността 2021 г., 1.3.2.2]. Конфликтите също са довели до изнасилвания, отвлечения, осакатяване, опожаряване на села, грабежи, изселвания, грабежи, унищожаване на къщи, реколта и добитък и др. [Ситуация със сигурността 2021 г., 1.3.2.2; Ситуация на сигурността 2018 г., 3.2].

Студентските култове в Н., наричани още „университетски култове“ или „братства“, приличат на престъпни банди, с насилствени ритуали за посвещаване и незаконни дейности като: убийства, трафик на хора, сексуална експлоатация, робство, трафик на наркотици, контрабанда, изнудване,

отвлечане, принудително набиране и т.н. Някои от най-известните култове са Черната брадва и Eiyе. Нарушенията на правата на човека могат да бъдат извършени и от други престъпни групи. Някои от тези действия са чисто престъпни дейности и могат да включват отвлечане, въоръжени грабежи, убийства и изнасилвания.

Бандитизмът включва отвлечане, въоръжени грабежи, убийства, изнасилвания и преследване на добитък. Това води до принудително разселване, нарастване на сексуалното насилие и насилието, основано на пола, голям брой деца, които не посещават училище в региона, и оказва отрицателно въздействие върху поминъка, продоволствената сигурност и по-широките икономически разходи. Беззаконието и липсата на полиция са описани като основни фактори за увеличаване на бандитизма или престъпното насилие. Докато преди опитите за отвлечане са били насочени главно към богати и важни политически фигури и техните роднини, по-нови данни показват, че се извършват по-малко целенасочени отвлечения.

Вместо това те се фокусират върху цели села или ученици от училища, които може да не са в състояние да платят искания откуп, което обяснява нарастването на смъртните случаи при опити за отвлечане. Бандитите обикновено са въоръжени с малки пистолети. През последните години насилието се разпространи от щата З. в северния централен регион и други щати от северозападния регион, включително К., К., К., К., С., както и в щата Н..

Преследване на християнски и мюсюлмански малцинства в определени области: Според Конституцията на Н. Н. е светска държава и свободата на религията е гарантирана. Трудно е да се получат официални и актуални данни относно религиозната принадлежност в Н. [Targeting, 3.8.1]. Според данни на Ц. от 2018 г. ислямът е бил религията на 53,5% от нигерийците и е доминиращата религия на север, като християнството (45,9% от нигерийците) е доминиращо на юг [Ситуация със сигурността 2021 г., 1.1]. Съществува и „значително християнско малцинство в няколко северни щата, главно в резултат на вътрешна миграция. В същото време има значително население от мюсюлмани на юг, особено в югозападната част. Останалото население (0,6% от нигерийците) има традиционни вярвания. Смесването на практики от различни религии също е често срещано. По-специално беше съобщено, че религиозните малцинства в щатите, обявени за шариата, страдат от широко разпространена дискриминация и сурови наказания, които нарушават международните задължения на Н. по отношение на правата на човека. Държавите, обявени от шариата, включват Баучи, Б., Г., Д., К., К., К., К., Н., С., И. и З. [Актори на защитата, 2.1.2]. Конфликтите, включващи християнски и мюсюлмански общности, са съсредоточени в северните градове и в Средния пояс, където фермерите са предимно християни, а пастирите са предимно мюсюлмани. Конфликтите между фермери и пастири също се разшириха в **южна** Н. [Ситуация със сигурността 2021 г., 1.4.1.1]. Тези сблъсъци често са причинени или изострени от други напрежения, като напрежение между местните приемни общности („местни жители“) и вътрешни мигрантски общности („заселници“). В тези конфликти се преплитат религиозни фактори със социално-икономически и етнически.

Християните са изправени пред особено трудна ситуация в североизточната част на Н. поради присъствието на Б. Х., въпреки че групата е насочена и към умерени мюсюлмани.

Според Country Guidance Nigeria 2021, изготвен от ЕСПОУ по приложението на чл. 15(с) от Директива 2011/95/ЕС (Квалификационна директива, QD): На територията на Н. се провеждат няколко различни въоръжени конфликта:

1. Въоръжен конфликт между Б. Х., от една страна, и нигерийската армия, Многонационалните съвместни оперативни сили (MNJTF) и CJTF, от друга: Териториалният обхват на този конфликт включва главно щати в Североизточния регион, по-специално Б., А. и Й. и все повече щати в Северозападния регион, особено щатите К., З. и К.. Съобщава се, че Б. Х. разширява обхвата си и в щата Н. в Северния централен регион.

2. Въоръжени конфликти, включващи въоръжени групи от фермери и пастири, етнически или общински милиции и нигерийските сили за сигурност: Териториалният обхват на този конфликт се простира до северозападния и североизточния регион, както и в така наречената зона на Средния пояс (С. централен регион) и все повече в южна Н.. Трябва да се подчертае, че границите между сблъсъците между фермерите и пастирите, между/вътрешните сблъсъци и бандитизма стават все по-размити в Северозападния и Северния централен регион.

3. Въоръжен конфликт между ESN и нигерийските сили за сигурност: Въвеждането на паравоенното крило ESN и последвалите въоръжени сблъсъци с нигерийските държавни сили показват, че ескалиращото насилие в югоизточните региони е приело формата на въоръжен конфликт по смисъла на чл. 15(с) QD.

„Безразборното насилие“ се отнася до източника на специфичния вид сериозна вреда, определен в член 15, буква в) от Квалификационната директива (QD). Съдът на ЕС в делото Elgafaji отбелязва, че терминът „безразборно“ предполага, че насилието, [...] може да се разпростре върху хора, независимо от техните лични обстоятелства (параграф 34). Някои актове на насилие могат да бъдат безразборни по своето естество, например: (самоубийствени) атентати, атаки и въоръжени конфронтации в райони, които са обитавани или посещавани от цивилни (напр. пазари, обществени пътища, здравни заведения), поради което самото присъствие би се считало за достатъчно, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15, буква в) QD. В същия документ е дадена следната оценка на безразборното насилие в Н. (въз основа на информация към април 2021 г.):

Трябва да се отбележи, че в Н. няма щати, в които степента на безразборно насилие достига толкова високо ниво, че да има сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната държава или, в зависимост от случая, в съответния регион, единствено поради неговото присъствие на територията на тази държава или регион, би било изправено пред реален риск да бъде подложено на сериозната заплаха, посочена в член 15, буква в) QD.

Щатът Б. е родното място на Б. Х. през 2002 г. и, заедно с Й. и А., районът, в който са съсредоточени най-вече дейностите на групата. Основните участници в този конфликт са, от една страна, Б. Х./JAS и ISWAP, а от друга страна

нигерийските сили за сигурност. В щата Б. има и обществени милиционерски групи, особено CJTF. През 2020 г. допълнително е отбелязано, че сътрудничеството между (мотоциклетни) бандити и фракциите на Б. Х. продължават в редица северни щати, включително щата Б..

Б. е най-засегнатият щат, като броят на инцидентите със сигурността, докладвани от ACLED през 2020 г., почти се е удвоил в сравнение с данните от 2019 г. Най-вече бунтовници или служители по сигурността бяха докладвани като смъртни случаи, но бяха регистрирани и смъртни случаи на цивилни. Основната причина за цивилните жертви е насилието от Б. Х. и противодействието на нигерийските сили за сигурност. По време на атаки срещу военни цели Б. Х. *стреля безразборно срещу цивилни*, което води до множество жертви. Освен това Б. Х. продължава да извършва смъртоносни самоубийствени атаки, да напада и плякосва села, да пали къщи и да отвлича цивилни, *предимно жени и деца*. През 2020 г. също са докладвани незаконни *контролно-пропускателни пунктове по пътищата, поставяне на самоделни взривни устройства* по основните пътища за доставка, атаки по пътищата или засади, последвани от отвличания на *цивилни* от недържавни въоръжени сили, облечени във военни униформи. Много оцелели от такива незаконни блокади на пътища са разказали как бунтовниците се насочват към персонала по сигурността, хуманитарните работници или *немюсюлманите*. Хуманитарни съоръжения на ООН и *християнски общности* също са били атакувани от Б. Х.. Освен това се съобщава, че цивилни са били убити в резултат на въздушни удари, извършени от нигерийските сили срещу цели на Б. Х.. Съобщава се също, че обществени милиционерски групи са нанасяли щети на цивилни. В региона също има престъпни дейности и граждански вълнения. През февруари 2021 г. Б. Х. предприема тежка атака срещу жители на няколко места в [населено място] (столицата на щата Б.), което довежда до много цивилни жертви. Освен това има съобщения за инциденти, включващи както цивилни, така и военни жертви, от противопехотни мини и редица други местно произведени взривни устройства, поставени от Б. Х. в североизточната част на страната, особено в щатите Б., Й. и А.. През 2020 г. ACLED отчете общо 582 инцидента със сигурността (362 битки, 148 отдалечени насилие/експлозии, 107 случая на насилие срещу цивилни, 1 инцидент на безредици) в щата Б. (средно 11,1 инцидента със сигурността на седмица). Инциденти със сигурността са възникнали в 24 от 27 местни власти, като най-големият общ брой (64) е регистриран в местната администрация на Г.. Горепосочените инциденти със сигурността доведоха до 3 168 смъртни случая. В сравнение с изчисленото население в щата, това представлява приблизително 54 смъртни случая на 100 000 жители. От 1 януари до 30 април 2021 г. ACLED докладва общо 195 инцидента със сигурността (119 битки, 58 инцидента на дистанционно насилие/експлозии, 17 случая на насилие срещу цивилни, 1 инцидент на безредици) в щата Б. (средно 11,5 инцидента със сигурността на седмица). Тези инциденти със сигурността доведоха до 1 304 смъртни случая.

Б. има най-голям брой вътрешно разселени лица, достигайки 1 603 044 души. Освен това трябва да се отбележи, че трите най-населени области на Б. *не са били достъпни* за оценка поради засилените военни действия в районите. От

вътрешно разселените лица в Североизточния регион 89 % са били разселени в рамките на държавата си на произход. Общият брой на завърналите се в щата Б. до ноември 2020 г. е 724 263. Планът на правителството на щата Б. за връщане на вътрешно разселени лица в някои области, свидетели на ескалиращи сблъсъци и атаки, повдигна *опасения относно безопасността и достъпа на вътрешно разселените лица до критична помощ и услуги.*

Хуманитарната криза в североизточните щати **Б.**, **А.** и **Й.** е описана като **една от най-тежките в света.** В северната част на Б. възникват нови вълни от атаки на недържавни въоръжени групи и сблъсъци с правителствените сили по ключови маршрути за доставки, което затруднява доставките на помощ в определени райони.

В заключение е направен следният извод: Разглеждайки индикаторите, може да се заключи, че „самото присъствие“ в района **не** би било достатъчно, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15 (с) QD в **щата Б.** Въпреки това безразборното насилие **достига високо ниво** и съответно е необходимо по-ниско ниво на отделни елементи, за да се покажат сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато на територията, ще бъде изправено пред реален риск от сериозно увреждане по смисъла на член 15 (с) QD.

Конфликтът между пастири и фермери се разпространява и в щата **Е.**, като първият подобен инцидент е докладван през 2015 г. Оттогава сблъсъците между фермери и пастири фулани в щата доведоха до загуба на живот и унищожаване на имоти. Култизмът също е един от основните източници на насилие в делтата на Н. През 2020 г. **Е.** беше третият най-засегнат щат от насилие в делтата на Н. след щатите **Д.** и **Р.**, а основните участници в насилието включват пастири и фермери, съперничаещи култови групи, престъпни банди и сили за сигурност, участващи в операции за борба с бунтовниците. През 2020 г. нигерийското правителство продължава да разполага въоръжени сили за справяне с проблемите на вътрешната сигурност. Съобщава се за присъствие на общински милиции в щата **Е.** Някои от основните двигатели на конфликтите и проблемите със сигурността включват престъпно насилие и сблъсъци за превъзходство на банди/култове, насилствени сблъсъци между пастири и фермери, бдителност и правосъдие на тълпата, насилствени протести и операции за борба с бунтовниците във връзка с протестите. Насилието и престъпността, свързани с култове и банди, са основни проблеми за сигурността в **щата Е.** Престъпното насилие включва главно въоръжен бандитизъм, отвличане, мафиотски линч, сблъсъци между престъпници и служители на сигурността. В някои случаи въоръжените сблъсъци между банди водят до смъртни случаи на цивилни, бягащи или укриващи се, за да избегнат заблудени куршуми. Съобщава се и за смъртни случаи по време на протестите в резултат на това, че войниците са използвали сила, за да разпръснат демонстрантите. Грабежи и отвличания са се случвали през годините, включително през 2020 г., по някои *пътища в щата.*

През 2020 г. ACLED докладва общо 53 инцидента със сигурността (9 битки, 1 дистанционно насилие/експлозия, 27 случая на насилие срещу цивилни, 16 случая на безредици) в **щата Е.** (средно 1 инцидент със сигурността на

седмица). Инциденти, свързани със сигурността, се случиха в 13 от 18 LGA, като най-големият общ брой (18) беше регистриран в областта О.. Гореспоменатите инциденти със сигурността доведоха до 51 смъртни случая. В сравнение с изчисленото население в щата, това представлява приблизително 1 смъртен случай на 100 000 жители. Разглеждайки показателите, може да се заключи, че в щата Е. като цяло **няма реален риск** цивилно лице да бъде лично засегнато по смисъла на член 15, буква в) QD.

Правната система на Н. е смесена система, основана на Конституцията на Н., федералното и щатското законодателство, както и английското общо право, шариата и обичайното право. Щ., прилагащи шериата, са следните: Баучи, Б., Г., Д., К., К., К., К., Н., С., Й., З.. Държавните институции, които са особено отговорни за осигуряването на защита, са нигерийските сили за сигурност (на първо място NPF и на второ място NAF), съдебната система и NAPTIP за жертвите на трафик на хора. Освен това на структури като CJTF могат да бъдат поверени съответни задачи.

NPF е основната правоприлагаща агенция в страната, с персонал, разположен в 36-те щата и FCT. NPF поддържа закона и реда във всяка държава и участва в граничната сигурност, морски операции и операции за борба с тероризма. Силата на NPF е повече от 350 000 мъже и жени. Съобщава се, че съотношението полиция към население е драстично под стандарта на ООН. По-специално *полицейските сили се смятат за потискащи и неефективни, недостатъчно финансирани, необучени и податливи на ендемична корупция.* Съобщава се също, че NPF отказва да се намесва във вътрешни спорове. Нигерийските правоприлагащи органи обикновено не успяват да реагират адекватно на случаи на *насилие, основано на пола.* Съдебната система не отговаря адекватно на правните нужди на нигерийците, особено на бедните жени.

Може да се заключи, че в части от страната капацитетът на нигерийската държава да предоставя защита е ограничен, по-специално в щатите, които са значително засегнати от насилие, свързано с Б. Х., от конфликти между пастири и фермери и от особено високи нива на обща престъпност. Нигерийската държава и нейните институции може също да се окажат недостъпни или неефективни в определени ситуации, като например *за жени и деца, жертви на насилие, за предотвратяване на FGM/C (генитално осакатяване), принудителни и детски бракове, за жертви на трафик и др.* Освен това, нигерийската държава може да бъде участник в преследването, например в случаи на LGBTIQ лица или при прилагане на шериата в случаи на прелюбодеяние в С.. **Възраст, пол, район на произход и социално-икономически статус** са сред факторите, които влияят върху достъпността на закрилата за индивида.

В Н. не са идентифицирани други субекти на закрила по смисъла на чл.7, пар.1, б.“б“ от QD - партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия.

Алтернатива за вътрешна защита: Трябва да се отбележи, че разпоредбата на член 8 от QD е *незадължителна*. Следователно уместността на тази глава спрямо практиката в държавите членки ще зависи от транспонирането на член

8 от Квалификационната директива и/или концепцията за алтернатива за вътрешна защита/разселване (А.) в националното законодателство и нейното прилагане на практика.

Съгласно чл.8, ал.8 и чл.9, ал.5 от ЗУБ статут на бежанец или хуманитарен статут може да не се предостави, когато в част от държавата по произход не са налице причини за основателно опасение от преследване спрямо чужденеца, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. Алтернатива за вътрешно разселване (А.) трябва да се разглежда само след като е установено, че кандидатът има основателен страх от преследване или е изправен пред реален риск от сериозно увреждане и че властите или други съответни участници в защитата не са в състояние или не желаят да го защитят в неговите или нейния домашен район. В такива случаи, ако се прилага А., може да се установи, че кандидатът не се нуждае от международна закрила. *Трябва обаче да се подчертае, че няма изискване кандидатът да е изчерпал възможностите да получи закрила в различни части на своята страна на произход, преди да потърси международна закрила.*

Анализът на А. трябва да бъде част от оценката на бъдещия риск кандидатът да бъде подложен на преследване или сериозно увреждане. Когато се преценява дали се прилага А., тежестта на доказване се носи от решаващия орган, докато кандидатът остава задължен да сътрудничи. Кандидатът също така има право да представи елементи и да посочи конкретни причини, поради които А. не трябва да се прилага към него. Тези елементи трябва да бъдат оценени от решаващия орган.

За да се определи, че вътрешната закрила е налична в определена част от страната на произход на кандидата, трябва да бъдат изпълнени три **кумулятивни** критерия: „безопасност“, „пътуване и допускане“ и „разумност за установяване“. Съгласно чл.8, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС тези предпоставки са: в част от държавата на произход кандидатът: да няма основателно опасение от преследване или да не е изложен на реална опасност от тежки посегателства; да има достъп до закрила срещу преследване или тежки посегателства съгласно определението в член 7 и той да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и да може основателно да се очаква да се установи там.

Когато се избира конкретна част от Н., по отношение на която да се проучи приложимостта на А., където е уместно, съществуващите връзки с мястото, като например *предишен опит и/или наличие на мрежа за подкрепа, могат например да бъдат взети под внимание*. Общата ситуация със сигурността следва да се разглежда в светлината на анализа по член 15, **буква в)** QD във връзка с протичащите въоръжени конфликти и член 15, **буква б)** QD във връзка с престъпното насилие. Трябва да се подчертае, че не може разумно да се очаква, че кандидатът следва да се въздържа от практики, които са основни за неговата или нейната идентичност, като например тези, свързани с неговата религия или сексуална ориентация, за да избегне риска от преследване или сериозно увреждане.

Въз основа на наличните COI (Country of origin information), броят на

инцидентите с насилие по пътищата (напр. грабежи, отвлечения) се увеличава в различни части на Н.. Следователно безопасността на пътуването трябва да бъде внимателно оценена, особено когато оценката за А. се отнася до място, което не е достъпно през летище. В такива случаи оценката трябва да вземе предвид конкретния маршрут на пътуване, който се очаква да следва кандидатът, и ситуацията със сигурността на пътя в района.

Индивидуалните обстоятелства на кандидата също трябва да се вземат предвид, когато се преценява дали той или тя може безопасно и законно да пътува и да получи достъп до част от страната. Безопасността на пътуването трябва да бъде оценена внимателно въз основа на съответните СОІ.

Съгласно член 8, параграф 1 от QD, А. може да се прилага само ако кандидатът „може разумно да се очаква да се установи“ в предложената зона на вътрешна защита. Оценката трябва да вземе предвид способността на кандидата да се погрижи за най-основните си нужди, като *храна, хигиена и подслон, неговата уязвимост към малтретиране* и перспективата положението му да се подобри в рамките на разумен период от време. Вътрешното разселване неизбежно включва определени трудности. В това отношение трудностите при намирането на подходяща работа и жилище няма да бъдат решаващи, ако може да се установи, че общите условия на живот на кандидата в предложената зона от страната няма да бъдат неразумни или по някакъв начин да представляват отношение, забранено от член 3 ЕКПЧ. При прилагането на теста за разумност трябва да се установи, че основните нужди на кандидата ще бъдат задоволени, *като храна, подслон и хигиена*. Освен това трябва да се обърне дължимото внимание на възможността лицето да осигури собствената си издръжка и прехраната на своето семейство и наличието на основни здравни грижи. *Оценката трябва да се основава на общата ситуация в страната и индивидуалните обстоятелства на кандидата*. Общите обстоятелства, преобладаващи в Н., оценени във връзка с факторите по-горе, не изключват разумността кандидатът да се засели в определена част от Н., като например [населено място]. Оценката обаче трябва да вземе предвид индивидуалните обстоятелства на кандидата. Въздействието на COVID-19 върху икономическата ситуация, както и върху системата на здравеопазването, също трябва да бъде взето предвид.

Индивидуалните съображения могат да се отнасят до определени уязвимости на кандидата, както и до наличните механизми за справяне, които биха оказали влияние при определяне на степента, в която би било разумно кандидатът да се установи в определен район. Индивидуалните съображения могат да касаят: напр. Религия: За места с мнозинство християни или мюсюлмани трябва да се вземе предвид религията на кандидата. Младата възраст, както и напредналата възраст, биха могли значително да ограничат достъпа на кандидата до средства за съществуване, като например чрез работа, което го прави зависим от други доставчици. Следователно тези елементи трябва да се разглеждат във връзка с наличната подкрепа от семейството или от *по-широка мрежа за подкрепа*. **Полът** на кандидата трябва да се вземе предвид, когато се разглежда разумността във връзка с неговия или нейното семейно състояние и налична подкрепа. Мрежата за поддръжка може да бъде семейната мрежа, която не е ограничена до

основното семейство, но също така включваща разширеното семейство и/или социална мрежа, по-специално: приятели, работодатели, съученици, членове от същия етнос, особено когато има определена контактна точка и т.н., като се вземе предвид способността им да помогнат на лицето за достъп до основни средства за препитание. Специално внимание трябва да се обърне на лица, и особено на жени, които са живели в чужбина за дълъг период от време и които нямат роднини на мястото, считано за потенциален А., тъй като може да им липсва мрежа за подкрепа. В някои случаи повече от един елемент на уязвимост би потвърдил заключението, че А. не е разумен за конкретния кандидат (напр. непридружено дете или лице с увреждания без мрежа за подкрепа), докато в други случаи те биха се балансирани взаимно (напр. сама жена, която има социално-икономически произход, улесняващ достъпа й до основни средства за препитание, особено чрез заетост).

За онези кандидати, които отговарят на изискванията за „безопасност“ и „пътуване и допускане“ съгласно член 8, параграф 1 от QD, наличието на А. в част от Н. ще зависи от оценката на разумността да се установят там. Този подраздел включва общи заключения относно разумността на А. за конкретни профили на кандидати. Тези заключения се основават на оценката на общата ситуация в Н. и индивидуалните обстоятелства на такива кандидати, както е посочено в предишните раздели.

В случаите, когато кандидатът е дете или кандидатът е придружен от дете, **най-добрият интерес на детето ще бъде първостепенно съображение.** Като цяло А. може да се счита за разумно за семейни двойки, включително когато нямат мрежа за подкрепа в зоната на А.. Оценката трябва да вземе предвид дали в ситуацията на двойката може да се осигури достатъчна основна издръжка и за двамата. За двойки с деца трябва да се вземат предвид индивидуалните обстоятелства и правата на детето, като например достъпа до основно образование.

Според информация в Annual Report on Religious Freedom (covering 2021), изготвен на 22 юни 2022 г. от USDOS – US Department of State: Конституцията забранява религиозната дискриминация и дава свобода на хората да избират, практикуват, разпространяват или променят своята религия. *Гражданските организации и медиите заявиха, че общата несигурност отново се е увеличила и е преобладаваща в цялата страна, особено в Северозападния регион.* Имаше групи за отвличания и въоръжени грабежи в Ю., както и в С., престъпни групи в Ю. и престъпни групи и сепаратисти в Ю., но имаше значително намаляване на броя на насилствените инциденти и смъртните случаи в Североизток, свързан с терористичните бунтове там. Имаше многобройни инциденти с насилие между предимно мюсюлмански пастири и предимно християнски, но също и мюсюлмански фермери в северния централен и югозападния регион и между предимно мюсюлмански пастири и предимно мюсюлмански, но също и християнски фермери в северозападния район. Според Съвета за международни отношения през годината е имало приблизително 1112 смъртни случая от насилие сред етнически групи, пастири и фермери. Правителството продължи операциите по сигурността и започна операции, които според властите имат за цел да спрат несигурността и насилието в

цялата страна. Някои наблюдатели, като неправителствената организация (Н.) Международна кризисна група (ICG), заявиха, че усилията на правителството са *неадекватни*.

Терористични групи, включително Б. Х. и ISIS-3. А. (ISIS-WA), атакуваха населени центрове и религиозни обекти, включително църкви и джамии, и запазиха способността си да разполагат сили в селските райони и да извършват атаки срещу цивилни и военни цели на Североизток, според наблюдатели. ISIS-WA увеличи използването на импровизирани взривни устройства, което доведе до десетки смъртни случаи на военни. Военните остават ангажирани в продължила десетилетие война срещу терористичните групировки Б. Х. и ISIS-WA, и *двете от които убиват или отвлечат мюсюлмани и християни*. CAN заяви, че християните са изправени пред преследване от ISIS-WA и Б. Х., но че проблемът засяга и други групи. На 20 ноември президентът на CAN преподобният С. Айокунле каза, че терористичните групи „са се присъединили към други войнствени ислямски групи, за да атакуват свирепо църкви, да убиват богомолци и да отвлечат за откуп“. В края на годината Л. Ш., заловена от ISIS-WA през февруари 2018 г., остава в плен, според съобщенията, защото е отказала да приеме исляма от християнството.

Според неправителствени организации като ICG нивото на несигурност и насилие се е увеличило, включително в предимно мюсюлманския Северозапад, където увеличен брой престъпни групи са извършили хиляди убийства, отвлечения и въоръжени грабежи. Тъй като въпросите на религията, етническата принадлежност, конкуренцията за земя и ресурси и престъпността често са тясно свързани, е трудно да се категоризират много инциденти *като единствено или дори главно базирани на религиозна идентичност*. Множество академични и медийни източници казаха, че бандитизмът и идеологически неутралната престъпност, а не религиозните различия, са основните двигатели на насилието в Северозападния регион. Според информация на уебсайта си, Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), неправителствената организация отчита *3699 цивилни смъртни* случая от насилие през годината, в сравнение с 2455 през 2020 г. Според проучване, проведено от неправителствената организация Mercy Corps, малцинство от насилието в северната част на страната е междурелигиозно и както християни, така и мюсюлмани са извършители и жертви. Въпреки че смъртните случаи от междурелигиозно насилие се увеличиха през 2020 г., те все още бледнеят в сравнение с тези, причинени от *престъпност и конфликти за ресурси*. Имаше случаи на насилие от тълпата срещу духовници и членове на религиозни групи и масови убийства на мюсюлмани и християни, които докладите в пресата и наблюдателите описаха като планирани и извършени от организирани групи. Например през май престъпници застреляха и убиха осем християни и изгориха църква и няколко къщи в щата К.. На 16 юли Religion News Service съобщи, че бандити са убили 33 души и са изгорили четири църкви и стотици домове в щата К.. През август младежи християни убиха 27 мюсюлмани в автобус в щата Плато. На 26-27 септември, според международната неправителствена организация CSW и последващи доклади от други неправителствени организации и преса,

мюсюлмански пастири са убили най-малко 49 души и са отвлекли 27, повечето от които християни, в няколко атаки срещу общности в религиозно смесения южен щат К.. През юни общностите на тив и джукун, и двете християни, се конкурират за земя и водни ресурси, често разрушавайки църкви. CSW съобщи за няколко случая през годината на мюсюлмански мъже, които отвличат млади християнски момичета и ги принуждават да се оженят и да приемат исляма.

CSW заяви през ноември, че християнските семейства в щати, които прилагат шерията (Б. е такъв щат, бележка моя), продължават да се сблъскват с малтретиране, включително отвличане, принудително покръстване и принудителен брак на непълнолетни момичета и съобщи, че подпомага седем семейства, чиито непълнолетни дъщери са били отвлечени от членове на техните местни общности. Съобщава се, че в три случая местните власти в Р., щата К., са събирали зестри от името на бъдещи ухажори и са им предлагали брак „без разходи“ до януари 2022 г. Местните медии съобщават, че трима мюсюлмански мъже са отвлекли и насилствено обърнали в ислям три християнски момичета от [населено място] в района на местното управление Г., щат К.. В края на годината момичетата били задържани под закрилата на Х., докато щатският отдел на К. отнесе въпроса до Върховния съд на щата К. за връщането на момичетата при семействата им.

Правителството на САЩ оценява общото население на Н. на 219,5 милиона (средата на 2021 г.). Проектът Pew Global Religious Futures изчислява, че страната е приблизително равномерно разделена между мюсюлмани и християни, докато приблизително 2 процента принадлежат към други или никакви религиозни групи. Ислямът е доминиращата религия в северозападния и североизточния регион, въпреки че значителни християнски популации живеят и там. Християни и мюсюлмани живеят в приблизително равен брой в Северния централен район. Християнството е доминиращата религия в Ю., включително Л., който също е дом на значително мюсюлманско население. В заключение, Държавният секретар на САЩ определя, че Н. не отговаря на критериите, за да бъде определена като страна с особено безпокойство за извършване или толериране на особено тежки нарушения на религиозната свобода или като страна от специален списък за наблюдение за участие или толериране на тежки нарушения на религиозната свобода съгласно Закона за международната религиозна свобода от 1998 г., при обявяване на 15 ноември 2021 г. Преди това Н. беше определена като страна, пораждаща особена загриженост през 2020 г. и държава от специален списък за наблюдение през 2019 г.

Според Социален доклад изх.№ПР/Д-С-КС/595-001 от 24.11.2021 г., изготвен от ДСП-К. село относно жалбоподателката, детето се чувства добре в страната ни, посещава редовно училище, има изграден приятелски кръг и завръщането ѝ в Н. може да се отрази негативно върху емоционалното ѝ състояние. Изложеното от ДСП-К. село становище е, че е в интерес на детето да се отглежда в сигурна и спокойна среда, без да се притеснява за живота и здравето си.

Към момента на постановяване на оспореното решение Ф. О. П. е

непълнолетно лице, докато към момента на приключване на устните състезания по делото, същата е навършила 18 години и се обучава в последен, гимназиален клас на средно образование в България. Съгласно чл.4, пар.3, б.“а“ и б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход *в момента на вземането на решение по молбата*, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане, както и индивидуалното положение и личните обстоятелства относно молителя, включително и фактори като неговото *минало, пол и възраст*, за да може да се определи, въз основа на личните обстоятелства относно молителя, дали действията, на които той е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежки посегателства. Фактът, че молителят вече е бил преследван или *вече е понесъл тежко посегателство*, или е бил обект на директни заплахи за подобно преследване или подобно посегателство, е сериозен признак за основателни опасения на молителя от преследване или от реален риск да понесе тежко посегателство, освен ако съществуват достатъчни основания да се смята, че такова преследване или тежко посегателство не би се повторило (чл.4, пар.4 от Директива 2011/95/ЕС). Въз основа на изложеното съдът приема, че към релевантния за преценка момент (устните състезания по делото) кандидатът за закрила е млада пълнолетна жена, придружена от родителите си и малолетна сестра. Семейството не разполага с разширена семейна среда както в България, така и в Н.. Индивидуалните особености, които следва да бъдат съобразени по отношение на кандидатката са: районът на произход в Н. – щата Б., нейната възраст 18 години, семейно положение – неомъжена, християнска религия. Евентуалното ѝ връщане в Н. ще ѝ придаде статус на вътрешно-разселено лице, доколкото е не само невъзможно, но и несъвместимо с основни човешки права, реалното ѝ фактическо връщане в щата Б.. Съдът намира за неправилно позоваването в оспореното решение на ситуацията в щата Е.. На първо място, поради липса на данни за връзка на жалбоподателката с този щат, вкл. социална или семейна среда. И на следващо място – поради цитираната по-горе информация относно щата Е., свързана със изключително засилване на насилието там, вкл. засилване на **сексуалния трафик от щата Е..** Тази информация не е съобразена от административния орган, който не е изложил мотиви в кой щат на Н. животът и свободата на кандидатката не биха били застрашени от релевантните по чл.8 и чл.9 от ЗУБ посегателства, вкл. и мотиви по приложението на чл.4, ал.3 от ЗУБ във връзка с приложението на принципа „Non refoulement“.

Изцяло несъобразени с цитираната обилна информация относно страната на произход на кандидата са изводите в оспореното решение (стр.4), че в Н. не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт. Според пар.35 от решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело C-285/12 **Diakiti**: съществува вътрешен въоръжен конфликт, за целите на прилагането на тази разпоредба, ако въоръжените сили на дадена държава се изправят срещу една или повече въоръжени групи или ако две или повече въоръжени групи се изправят една срещу друга. Не е необходимо този конфликт да бъде

категоризиран като „въоръжен конфликт без международен характер“ съгласно международното хуманитарно право; не е необходимо да се извършва, в допълнение към оценката на нивото на насилие на съответната територия, отделна оценка на интензивността на въоръжените конфронтации, нивото на организация на участващите въоръжени сили или продължителността на конфликта.

В решение от 17 февруари 2009 г. на Съд на ЕС по дело C-465/07, **Elgafaji** относно преценката на степента на безразборно насилие е формулирано прилагането на т.нар. „плъзгащата се скала“ - колкото повече кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат поради фактори, специфични за личните му обстоятелства, толкова по-ниско е нивото на безразборно насилие, което се изисква, за да отговаря на изискванията за субсидиарна закрила.

В решение от 10 юни 2021 г. по дело C-901/19, **CF и DN** срещу Bundesrepublik Deutschland, C-901/19, трети състав, решение от 10 юни 2021 г. Съдът на Европейския съюз установява, че „член 15, буква в) от Директива 2011/95 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се определи дали има „сериозна и индивидуална заплаха“, по смисъла на тази разпоредба, трябва да се извърши цялостна оценка на всички обстоятелствата на отделния случай, по-специално тези, които характеризират ситуацията в страната на произход на кандидата“. Освен това, че „елементите, които трябва да се вземат предвид при оценката дали има реален риск от сериозни вреди, по смисъла на член 15, буква в) от Директива 2011/15, могат също да включват интензивността на въоръжените сблъсъци, нивото на организацията на участващите въоръжени сили и продължителността на конфликта [...], както и други елементи като географския обхват на ситуацията на безразборно насилие, действителната дестинация на кандидата в случай, че той или тя бъде върнат в съответната държава или регион и потенциално умишлени атаки срещу цивилни, извършени от страните в конфликта.“

Въз основа на приложимите норми и цитираните решения на СЕС в Country Guidance Nigeria 2021, изготвен от ЕСПОУ, е посочено, че в Н. съществуват поне три зони на вътрешен въоръжен конфликт по смисъла на член 15, буква в) от Директива 2011/15. Ето защо съдът намира за неправилни изводите на административния орган в оспореното решение за липса на територията на Н. на такъв конфликт. Една от тези зони е именно щата Б., където е живяло семейството на кандидатката. Според Насоките на ЕСПОУ „самото присъствие“ в района на щата Б. не би било достатъчно, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15 (с) QD. Въпреки това безразборното насилие там **достига високо ниво** и съответно е необходимо по-ниско ниво на индивидуални елементи, за да се покажат сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато на територията, ще бъде изправено пред реален риск от сериозно увреждане по смисъла на член 15 (с) QD.

Според цитирания документ на ЕСПОУ при въоръжени конфликти насочването на насилието към цивилни може да има връзка с една от причините за *преследване* според определението за *бежанец*. Следователно може да бъде предоставен статут на бежанец, както е отбелязано в раздела

по-горе (вижте например профилите Лица, набелязани от Б. Х., Лица, участващи и засегнати от конфликти между пастири и фермери). Тук е мястото да се отбележи, че семейството на жалбоподателката вече е било обект на насилствена атака през м.септември 2018 г., която представлява тежко посегателство и е релевантна по смисъла на чл.4, пар.4 от Директива 2011/95/ЕС.

Налице е следната информация относно страната на произход: *ISWAP изглежда е пренасочила фокуса си към насочване към невъоръжени цивилни, а не към правителствени, военни и INGO цели, превръщайки се в по-смъртоносна фракция от оригиналния Б. Х. и от JAS. Б. Х. извършва широко разпространени нарушения на правата на човека в С. Н., като: самоубийствени атентати, кланета, опожаряване на цели села, атаки срещу места за поклонение и училища и убийства на хора в такива места; атаки срещу лагери за вътрешно разселени лица, жестоко и унижително отношение след присъди от неговите „съдилища“, извънсъдебни екзекуции, политически убийства, отвлечения в масов мащаб, включително на деца, принудително разселване, набиране на деца, тежко нарушаване на правата на жените и момичетата, като напр. робство, сексуално насилие, насилствени бракове и насилствена бременност и др.*

Б. Х. използва безразборно насилие срещу цивилни в районите, където действа. Конкретна цел могат да бъдат: християните, деца, посещаващи училище, вътрешно разселени лица. Действията, на които биха могли да бъдат изложени лицата в тези подпрофили, са от толкова тежък характер, че биха се равнявали на *преследване* (напр. убийство, отвлечане). Лицата, набелязани от Б. Х., като цяло биха имали основателен страх от *преследване* в районите, където групата има оперативен капацитет. Преследването на тези профили може да се дължи на (вменени) политически възгледи (напр. тези, които се възприемат като подкрепящи правителството или противопоставящи се на Б. Х., журналисти, учители, деца и особено момичета, посещаващи училище, здравни работници) и/или религия (напр. християни, тези, на които се гледа като на „неверници“).

Съобщава се, че случаите на *насилие, основано на пола*, са се увеличили значително с бунтовниците на Б. Х. в североизточната част, където в периода от 2009 г. до 2016 г. Б. Х. е отвлякъл приблизително 2 000 жени и момичета, подлагайки ги на сексуално насилие, включително изнасилване, принудителен брак с техните похитители, продавани на пазара като „военна плячка“, принудително участие в бунтовнически операции, включително като атентатори самоубийци, както и на принудителен труд. Според последните доклади Б. Х. продължава да отвлеча цивилни, и по-специално жени и деца. Жените и момичетата могат да бъдат изложени на действия от страна на Б. Х., които са от толкова жесток характер, че биха се равнявали на *преследване* (напр. убийство, сексуално насилие, принудителен брак).

Не всички жени и момичета биха били изправени пред нивото на риск, необходимо за установяване на добре обоснован страх от **преследване във връзка с насилие от Б. Х.** Индивидуалната оценка на това дали има разумна степен на вероятност кандидатът да бъде изправен пред преследване трябва да вземе предвид *рисковите обстоятелства*, като

например: район на произход (основно където действа Б. Х.), възраст, семейно положение (напр. самотна майка), *дали кандидатът вече е бил подложен на малтретиране*, възприемане от семейството/обществото, мрежа за подкрепа (семейство или друга) и др. **Преследването на този профил може да бъде и поради принадлежност към определена социална група.** Например жени и момичета, които са били малтретирани от Б. Х., могат да бъдат подложени на преследване въз основа на техния общ произход, който не може да бъде променен (минал опит в малтретиране) и тяхната различна идентичност в съответния район на Н. (във връзка със стигматизирането).

Според решаващия състав на съда, кандидатката може да се определи като принадлежаща към определена социална група по смисъла на чл.10, пар.1, б.“г“ от Директива 2011/95/ЕС въз основа на следните белези – млада, неомъжена жена, християнка, която произхожда от район на действие на Б. Х., посещавала е училище и дълго време (от м.септември 2018 г.) е живяла в чужбина – в държава-членка на ЕС.

Съгласно легалното определение по чл.10, пар.1, б.“г“ от Директива 2011/95/ЕС: една група се счита за определена социална група, когато по-специално:

— нейните членове споделят една вродена характеристика или обща история, която не подлежи на изменение, или споделят характеристика или вярване, до такава степен съществени за идентичността или съзнанието, че не би следвало от лицето да се изисква да се откаже от тях, и

— тази група има собствена идентичност в съответната държава, защото е разглеждана като различна от заобикалящото я общество.

В зависимост от условията, преобладаващи в държавата на произход, специфична социална група може да бъде и група, чиито членове имат като обща характеристика определена сексуална ориентация. Сексуалната ориентация не може да се разбира като включваща деяния, обявени за престъпления от националното право на държавите-членки. *Аспектите, свързани с пола*, включително и половата идентичност, се отчитат надлежно за определянето на принадлежност към дадена социална група или установяването на характерна черта на такава група.

Групата на жените дефинитивно отговаря на определението по чл.10, пар.1, б.“г“ от Директива 2011/95/ЕС, тъй като всички нейни членове споделят една вродена характеристика, която не подлежи на изменение – това е техният пол. Последното обстоятелство изрично е посочено при определянето на групата във 2-ри абзац на нормата (аспектите, свързани с пола). На база на официалната информация относно страната на произход към основния белег на групата – половата идентичност, следва да се добавят и допълнителни белези, които притежава кандидатката – млада възраст, неомъжена, християнка. Тези белези установяват черта на тази група, характерна за Н.. Това е така не само на територията на щата Б. и другите щати в Н., в които действа Б. Х. – групировка, за която дефинитивно се установява, че една от целите, към които е насочена дейността ѝ са: млади жени, християнки ,които посещават училище и дълго време са били в чужбина. Не може да се очаква от кандидатката да се откаже или да скрива тези свои характериски.

Същевременно, те придават на групата собствена идентичност в Н., защото членовете ѝ се разглеждат като различни от заобикалящото ги общество. Членове на група с подобни характеристики са лесни („меки“) цели на ширещите са на цялата територия на Н. бандитски банди и други конфронтации, подробно посочени по-горе. По изложените съображения съдът приема, че кандидатката притежава характерни черти на определена социална група, която има собствена идентичност в Н. и е разглеждана като различна от заобикалящото я общество.

Поради принадлежността си към тази специфична социална група кандидатката би могла да претърпи действия на преследване, посочени в чл.9, пар.2, б.„а“ и б.„е“ от Директива 2011/95/ЕС. Тези действия могат да се квалифицират като достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека, и по-специално на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на член 15, параграф 2 от ЕКПЧ или да представляват съвкупност от различни мерки, включително нарушения на правата на човека, която е достатъчно тежка, за да засегне отделното лице по начин, сравним с посоченото в буква „а“ (чл.9, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС). Информация за подобни действия и/или за реалната опасност от подобни действия спрямо членовете на тази социална група беше посочена подробно по-горе в решението.

Установява се и изискуемата съгласно чл.9, пар.3 от Директива 2011/95/ЕС връзка - в съответствие с член 2, буква г) между мотивите, посочени в член 10, и действията на преследване по параграф 1 от настоящия член или липсата на закрила срещу такива действия трябва да има връзка. Това е така, тъй като действията на преследване спрямо членовете на тази група са именно по причина на принадлежността им към нея – обект на преследване по причини, свързани с пола, са млади жени, неомъжени, образовани, християнки. Информация за подобни действия на преследване се съдържа и в представена от ответника Справка вх.№ МД-236/08.04.2022 г. (л.53). Наличието на основателни опасения у кандидатката по тази причина е фактът, че тя вече е претърпяла тежко насилие през м.септември 2018 г.

Касае се за недържавен субект на преследване по смисъла на чл.8, ал.3, т.3 от ЗУБ, срещу чиито действия не може да бъде осигурена закрила по смисъла на чл.8, ал.7 от ЗУБ, вкл. от официалните държавни сили. Информация за това, вкл. по отношение на официалните сили на нигерийската държава, подробно е посочена по-горе и не следва да се преповтаря. По преписката не се съдържат данни за възможност за предоставяне на закрила по смисъла на чл.7, пар.2 от Директива 2011/95/С - закрилата срещу преследване или тежки посегателства трябва да е ефективна и да няма временен характер. Обикновено такава закрила се предоставя, когато субектите, посочени в параграф 1, букви а) и б), вземат разумни мерки, за да попречат на преследването или на тежките посегателства, *inter alia*, чрез функционирането на ефективна правораздавателна система, позволяваща разкриването, наказателното преследване и наказването на деянията, представляващи преследване или тежко посегателство, и когато молителят има достъп до тази закрила. Изрична е информацията, че спрямо престъпления, свързани с пола,

официалните сили не предприемат ефективни мерки.

Въз основа на изложеното съдът приема, че жалбоподателката отговаря на определението за бежанец по смисъла на чл.8, ал.1 ЗУБ, а именно поради основателни опасения от преследване по причина на нейната принадлежност към определена социална група, поради която причина тя не може или не желае да се ползва от закрилата на държавата на произход или да се завърне в нея. Действията, на които кандидатката може да бъде изложена при евентуално завръщане в страната на произход, отговарят на определението по чл.8, ал.4 ЗУБ - преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Същевременно, реалната опасност кандидатката да бъде изложена на тези действия на преследване попада в забраната по чл.4, ал.3 от ЗУБ - чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание. Изложеното определя изследване на алтернативата по чл.8, ал.8 от ЗУБ - статут на бежанец може да не се предостави, когато в част от държавата по произход не са налице причини за основателно опасение от преследване спрямо чужденеца, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. Въз основа на цитираната информация относно страната на произход съдът приема, че по отношение на кандидатката не са изпълнени тези предпоставки, конкретно поради неизпълнение на част от тях, а именно – невъзможност да пътува сигурно и законно, да получи достъп до част на държавата, където може основателно да се очаква да се установи. Според информация в Annual Report on The Human Rights Situation in 2022 in Nigeria, изготвен на 12 януари 2023 г. от HRW – Human Rights Watch: Н. е достигнала *критични нива на несигурност през 2022 г.* Причина за това са както Б. Х. и отцепилите се фракции, включително Западноафриканската провинция на Ислямска държава (The Islamic State West Africa Province - ISWAP), така и редица престъпни групи, популярни като „бандити“, както и многогодишните конфликти между номадски пастири и земеделски общности, които разпростират липсата на сигурност **извън** северозападните щати на Н.. Установено е напрежение и в югоизточния регион, където въоръжени мъже, агитиращи за отцепването му, продължават да убиват жители и правителствени служители. През декември 2020 г. прокуратурата на Международния наказателен съд е намерила основателна причина да смята, че не само Б. Х. и неговите отцепнически фракции, но нигерийските сили за сигурност, са извършили военни престъпления и престъпления срещу човечеството. От 2019 г. дейността на Б. Х. е разширена в северозападния регион и в щата Н. в северния централен регион. Установени са незаконни контролно-пропускателни пунктове по пътищата в северната част на Б., които препятстват сигурното и спокойно придвижване. Престъпно насилие и

междубщностни конфликти оказват въздействие върху безопасността и поминъка на жените, особено в **щатите Е. и Д.**, където съществува засилен сексуален трафик. Насилието в конфликта фермери-пастири се разширява в югозападния и югоизточния регион, като е засегнал повече от 20 щата в цялата страна, но по-специално щатите Б., Плато, Тараба, А., К., К., Б. и З.. Конфликтите между коренно население и заселници също поставя под въпрос изискването за допускане на лицата до съответната територия. Следва да се съобрази и предоставена от органа информация в Справка вх.№ МД-60 от 01.02.2022 г. относно липсата на сигурност в големите градове А. и Л. (л.41-42). Въз основа на наличните COI (Country of origin information), броят на инцидентите с насилие по пътищата (напр. грабежи, отвлечения) се увеличава в различни части на Н., което поставя под въпрос безопасността на пътуването.

Изследвайки тази алтернатива следва да се отбележи, че за кандидатката и нейното семейство не съществуват данни за връзка с който и да било щат в Н., извън Б., като например *предишен опит и/или наличие на мрежа за подкрепа – социална или семейна*. Поддържаното от членовете на семейството нежелание за завръщане в Н. поставя под съмнение кумулативното изискване по член 8, параграф 1 от QD, а именно А. може да се приложи единствено ако кандидатът „може разумно да се очаква да се установи“ в предложената зона на вътрешна защита.

Тук е мястото отново да се отбележи, че оспореното решението не само не съдържа мотиви относно алтернативата за вътрешно разселване, но и не посочна никаква зона за вътрешна сигурност, спрямо която да се изследват предпоставките по член 8, параграф 1 от QD, при наличните данни, че семейството произхожда от щата Б., за който съдът дефинитивно счита, че то не може да бъде върнато там.

Следва да се напомнят индивидуалните обстоятелства относно кандидатката, а именно на млада жена, евентуално придружена от родителите си и малолетна сестра, което намалява възможностите им за придвижване или за установяване на място, където да получат достъп до *храна, хигиена и подслон, при особената уязвимост на децата и младите жени към малтретиране на територията на цяла Н.* Данните, че над 95 милиона нигерийци живеят в бедност с около 1,90 щатски долара на ден, че в Н. липсва функционална система за социална защита, която да защити гражданите от икономически сътресения, както и, че дори ad hoc инициативи като програмата ССТ не успяват да защитят правото на хората на адекватен стандарт на живот по време на пандемията Covid-19, поставя под съмнение възможността на семейството – родители и две момичета, да получат достъп до храна и подслон, който да задоволи техните нужди.

Изрично е посочено в Country Guidance Nigeria 2021, изготвен от ЕСПОУ, че когато кандидатът е дете или кандидатът е придружен от дете, *най-добрият интерес на детето следва да бъде първостепенно съображение*, като се вземат предвид индивидуалните обстоятелства и *правата на детето*, като например достъпа до основно образование. При наличната информация за страната на произход на кандидатката и нейните индивидуални специфики, съдът не може да се съгласи с доводите на административния орган, че

най-висшият интерес на детето по отношение на молителката и сестра й Н. О. П. е те да продължат да живеят в семейната среда с родителите си в Н., без да се посочи алтернатива за вътрешна защита, конкретно място, където да се установи семейството, като се изследва достъпа до това място, пътуването на семейство с момичета и приемането му в него.

Съображение 18 от Преамбюла на Директива 2011/95/ЕС утвърждава приложението в сферата на международната закрила на **„Висшият интерес на детето“**, който следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на директивата, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. Пак там е посочено, че при определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за **цялостта на семейството**, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със *сигурността и безопасността*, както и на *мнението* на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост. Съгласно пар.28 от Преамбюла на Директива 2011/95/ЕС при разглеждането на молбите за международна закрила, представени от непълнолетни лица, държавите-членки следва да вземат предвид специфичните форми на преследване на **децата**, каквито несъмнено се установиха за страната на произход на кандидатката.

Според Съобщение на Европейската комисия до Европейския парламент и Съвета относно Закрилата на децата мигранти от 12.04.2017 г. - Закрилата на децата е преди всичко отстояване на европейските ценности за зачитане на правата на човека, човешко достойнство и солидарност. Тя означава също така прилагане на правото на Европейския съюз и спазване на Хартата на основните права на Европейския съюз и международното право в областта на правата на човека във връзка с правата на детето. Посочено е, че закрилата на всички деца мигранти, независимо какъв е техният статут, на всички етапи на миграцията представлява приоритет. **Трайните решения** са от съществено значение за осигуряването на *нормални и стабилни условия за всички деца в дългосрочен план*. При идентифицирането на трайни решения трябва да се разглеждат всички варианти, като например интеграция в държава — членка на ЕС, връщане в държавата на произход, презаселване или събиране с членове на семейството в трета държава. Посочена е необходимостта да бъдат въведени ясни правила относно правния статут на децата, на които не се предоставя убежище, но които **няма** да бъдат върнати в своята държава на произход. Държавите членки трябва да въведат процедури и процеси, с помощта на които да намират **трайни решения** на индивидуална база, и ясно да определят ролите и задълженията на лицата, които участват в оценката, за да се избегне ситуация, при която децата са в неведение за своя правен статут за продължителен период от време. През периода на идентифициране на трайно решение трябва да бъде осигурен също така достъп до образование, здравеопазване и психосоциална подкрепа. Накрая, държавите членки трябва да се стремят да осигурят процедури за определянето на статут и разрешаването на статут на пребиваващ за деца, *които няма да бъдат върнати, по-специално за онези, които са пребивавали в държавата в продължение на определен период от време*. Решенията относно

връщането на деца в тяхната държава на произход трябва да отговарят на *принципа на забрана за връщане* и на висшия интерес на детето, да се основават на оценка на конкретния случай и да са взети в хода на справедлива и ефективна процедура, гарантираща тяхното право на защита и недискриминация.

В конкретния случай, жалбоподателката е повече от 4 години в България, посещавала е училище и се е интегрирала, което се установява от изготвения социален доклад на ДСП К. село. Вярно е, че интеграцията в приемащата държава не е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила, но според решаващия състав на съда, следва да бъде съобразена при преценката на висшия интерес на детето, разгледан не само като състояние на благоденствие, сигурност и безопасност, но и с оглед принципа за цялостта на семейството, което повече от 4 години не е върнато в страната на произход. И. значителен период от време, през който кандидатката е в България и който е сред основните при формиране на човешкото съзнание и мироглед, следва да се преценят като лични обстоятелства, които са специфични за Ф. О. П., респ. са самостоятелни и индивидуални при разглеждане на молбата ѝ за закрила, в какъвто смисъл са указанията, дадени в Решение № № 606/04.02.2022 г. по адм.д.№ 10256/2021 г. на АССГ. В тази връзка съдът намира за неправилен подходът на административния орган по цитиране на предходните молби за закрила на кандидатката и членовете на семейството ѝ, както и изводите му, че не са налице нови обстоятелства, налагащи различни крайни решения по молбите за закрила на членовете на семейството, които биха нарушили неговата цялост. Съгласно чл.4, пар.3, б.“в“ от Квалификационната директива оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание следните елементи, вкл. индивидуалното положение и личните обстоятелства относно молителя, включително и фактори като неговото минало, пол и възраст, за да може да се определи, въз основа на личните обстоятелства относно молителя, дали действията, на които той е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежки посегателства Установените по отношение на кандидатката индивидуални обстоятелства към момента на приключване на съдебното дирене на 01.02.2023 г., отнесени към достъпната информация за страната ѝ на произход, навеждат на извод за наличие на основание за предоставяне на статут на бежанец по смисъла на чл.8, ал.1 ЗУБ. Като е достигнал до противни правни изводи, административният орган е постановил оспореното решение при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

За пълнота на изложението, с оглед отказа да се предостави хуманитарен статут с оспорения акт и независимо от чл.73, изр.2 от ЗУБ, съдът счита за необходимо да посочи, че жалбоподателката отговаря и на изискванията за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. В тази връзка са относими мотивите относно ситуацията в страната на произход, както и относно индивидуалните обстоятелства на кандидатката, а именно: районът на произход щата Б., млада, неомъжена жена, християнка, която продължително време е живяла в чужбина. Изводът в Country Guidance Nigeria

2021 по приложението на член 15 (с) QD е, че „самото присъствие“ в района не би било достатъчно, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15 (с) QD в **щата Б.** Въпреки това безразборното насилие **достига високо ниво** и съответно е необходимо по-ниско ниво на отделни елементи, за да се покажат сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато на територията, ще бъде изправено пред реален риск от сериозно увреждане по смисъла на член 15 (с) QD. При жалбоподателката са налице такива индивидуални елементи, които я излагат на реална опасност от тежко посегателство по член 15 (с) QD при евентуално нейно завръщане в Н., а именно: млада, неомъжена жена, християнка, която произхожда от район на действие на Б. Х., посещавала е училище и дълго време (от м.септември 2018 г.) е живяла в чужбина – в държава-членка на ЕС. Относими са мотивите за субекта, извършващ посегателството, липсата на закрила и невъзможността за предоставяне на такава в друга част на страната на произход, които не следва да се преповтарят. Изложеното определя материална незаконосъобразност на оспореното решение и в посочената част, с която се отказва предоставяне на хуманитарен статут.

Това налага преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне по молбата за закрила, като на кандидатката се предостави статут на бежанец на основание чл.8, ал.1 ЗУБ.

Съдът съобразява, че представените от процесуалния представител на жалбоподателката в о.с.з. на 01.02.2023 г. писмени доказателства не представляват официален източник на информация относно страната на произход, поради което не следва да бъдат обсъждани.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателката има право на сторените в производството разноси, но тъй като липсва искане в тази насока, разноси не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. О. П., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Н., действаща лично и със съгласието на майка си Л. О. П., ЛНЧ [ЕГН], Решение № 13572 от 08.09.2022 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата ѝ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА преписката на административния орган заместник председател на ДАБ за ново произнасяне по молба за международна закрила рег. № РД-09-648 от 04.03.2022 г. по описа на РПЦ-С. при съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: